

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 476/2024
04.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ступар адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2767/23 од 23.11.2023. године, у седници већа одржаној 04.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2767/23 од 23.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2767/23 од 23.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1901/2020 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне, стварне и месне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев, а ставом трећим обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 294.437,40 динара са обрачунатом законском затезном каматом до 28.06.2022. године у износу од 114.810,59 динара, на име остварених а необрачунатих и неисплаћених сати прековременог рада за период од 01.08.2017. године до 31.08.2020. године, и са законском затезном каматом почев од 29.06.2020. године па до исплате; износ од 17.296,24 динара са законском затезном каматом до 28.06.2022. године у износу од 6.753,67 динара, на име остварених а необрачунатих и неисплаћених сата рада ноћу у периоду од 01.08.2017. године до 31.08.2020. године, и са законском затезном каматом почев од 29.06.2022. године па до исплате; износ од 30.284,53 динара са законском затезном каматом обрачунатом до дана 28.06.2022. године у износу од 14.073,3 динара, на име остварених а необрачунатих и неисплаћених сати рада у стању приправности, у периоду од 31.08.2017. године до 30.04.2018. године, и са законском затезном каматом почев од 29.06.2022. године па до коначне исплате; износ од 153.985,98 динара са законском затезном каматом обрачунатом до дана 28.06.2022. године у износу од 57.701,18 динара, на име необрачунате и неисплаћене накнаде трошкова рада и боравка на

терену (теренски додатак), у периоду од 01.08.2017. године до 31.08.2020. године, и са законском затезном каматом почев од дана 29.06.2022. године па до коначне исплате, све у року од 8 дана под претњом извршења. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног а до траженог износа, на име остварених а необрачунатих и неисплаћених сати рада у стању приправности, у износима ближе означеним у том ставу изреке. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 264.840,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности па до коначне исплате у року од 8 дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2767/23 од 23.11.2023. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1901/2020 од 28.09.2023. године у усвајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, и то само у делу којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати додатак на плату по основу теренског додатка, тужени је благовремено изјавио ревизију наводећи да је неопходно уједначавање тумачења закона и општих аката Министарства унутрашњих послова РС и да је целисходно да Врховни суд заузме став у вези спорног правног питања – додатка на плату по основу теренског додатка, као и због битне повреде одредаба парничног поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом другим истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Наиме, пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату за теренски додатак рачунајући и време проведено у бази ради припреме за пут и самог путовања, који није признат кроз додатни коефицијент за обрачун плате тужиоцу. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, због чега је применом одредбе члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП Врховни суд налази да изјављена ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 28.09.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 548.917,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**